

C_2018142RO.01002301.xml
23.4.2018

RO

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 142/23

Cerere de decizie preliminară introdusă de Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Republica Ungară) la 8 ianuarie 2018 – Sole-Mizo Zrt. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-13/18)

(2018/C 142/31)

Limba de procedură: maghiară

Instanța de trimitere

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Sole-Mizo Zrt.

Pârât: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

1)

Este conformă cu dispozițiile dreptului Uniunii, cu prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (1) (denumită în continuare „Directiva privind TVA”) (îndeosebi cu articolul 183 al acesteia) și cu principiul efectivității, al efectului direct și al echivalenței, o practică a unui stat membru prin care, în demersurile de examinare a dispozițiilor relevante în materie de dobânzi de întârziere, se pornește de la premisa că autoritatea fiscală națională nu a sârșit o încercare (abținere de acțiune) – adică nu a provocat o întârziere în ceea ce privește plata părții nerecuperabile a taxei pe valoare adăugată (denumită în continuare „TVA”) [...] aferentă achizițiilor neplătite ale persoanelor impozabile – întrucât la data deciziei autorității fiscale naționale, reglementarea națională contrară dreptului Uniunii era în vigoare, iar incompatibilitatea cerinței prevăzute de această reglementare cu dreptul Uniunii a fost constatată abia ulterior de Curtea de Justiție?

2)

Este conformă cu dreptul Uniunii, îndeosebi cu dispozițiile Directivei privind TVA (mai ales articolul 183 al acesteia), și cu principiul echivalenței, al efectivității și al proporționalității, o practică a unui stat membru care, în aplicarea normelor relevante în materie de dobânzi de întârziere, face distincție după cum nerambursarea taxei de către autoritatea fiscală națională a

avut loc cu respectarea legisla?iei na?ionale în vigoare în acel moment, care, în plus, era contrar? dreptului Uniunii sau cu înc?lcarea acesteia, identificând în ceea ce prive?te rata dobânzilor datorate pentru TVA-ul a c?rui rambursare nu a putut fi solicitat? într-un termen rezonabil din cauza unei cerin?e din dreptul na?ional declarat? contrar? dreptului Uniunii de c?tre Curtea de Justi?ie, dou? perioade delimitate, astfel încât:

—
pentru prima perioad?, persoanele impozabile au dreptul la dobânzi de întârziere doar la rata de referin?? a b?ncii centrale, având în vedere c?, întrucât reglementarea maghiar? contrar? dreptului Uniunii era înc? în vigoare la data respectiv?, autorit??ile fiscale maghiare nu au ac?ionat în mod nelegal prin neautorizarea plă?ii, într-un termen rezonabil, a TVA-ului inclus în facturi, în timp ce

—
pentru a doua perioad? trebuie achitat? o dobând? echivalent? dublului ratei de referin?? a b?ncii centrale – aplicabil?, în plus, în cazul întârzierii în ordinea juridic? a statului membru vizat – îns? numai pentru plata tardiv? a dobânzilor de întârziere aferente primei perioade?

3)

Articolul 183 din Directiva privind TVA trebuie interpretat în sensul c? principiul echivalen?ei se opune unei practici a unui stat membru în temeiul c?reia, în ceea ce prive?te TVA-ul nerambursat, autoritatea fiscal? plă?e?te dobânzi la rata de referin?? (simpl?) a b?ncii centrale în cazul înc?lc?rii dreptului Uniunii, dar la dublul ratei de referin?? a b?ncii centrale în cazul înc?lc?rii dreptului na?ional?

(1) JO 2006, L 347, p. 1, Edi?ie special?, 09/vol. 3, p. 7.